

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **Y. F.**, zastoupený Mgr. Umarem Switatem, advokátem se sídlem Dědinova 2011/19, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. 8. 2021, č. j. 3 A 48/2021 - 25,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků řízení **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a řízení před městským soudem

[1] Žalobce podal nečinnostní žalobu týkající se řízení o udělení pobytového titulu (trvalý pobyt). Žalovaný totiž nerozhodl v zákonné lhůtě ani ve lhůtě k tomu stanovené nadřízeným orgánem.

[2] Žalovaný o žádosti rozhodl po podání žaloby (pobytový titul udělil). Žalobce tedy vzal svou žalobu zpět.

[3] Městský soud pro výše uvedené řízení zastavil, přičemž žádnému z účastníků řízení nepřihkl právo na náhradu nákladů řízení. Navíc uvedl, že žaloba byla podána předčasně.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[4] Žalobce (stěžovatel) podal kasační stížnost do výroku o nákladech řízení.

[5] Uvedl, že žaloba nebyla podána předčasně, toliko byla nesprávně datovaná. Jelikož správní orgán rozhodl o žádosti cca dva měsíce po podání žaloby, soud měl přiznat žalobci

náhradu nákladů právního zastoupení dle § 60 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že usnesení městského soudu je zákonné, přičemž kasační stížnost mířící pouze proti výroku o nákladech řízení je dle § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřipustná.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti kasační stížnosti. Podle § 104 odst. 2 s. ř. s. „*kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu, je nepřipustná*“.

[8] Výkladem tohoto ustanovení se zabýval rozšířený senát v usnesení ze dne 1. 6. 2010, č. j. 7 Afs 1/2007 – 64, č. 2116/2010 Sb. NSS. Přípustnost napadení výroku o nákladech řízení podmínil přípustností alespoň jedné meritorní námitky. Dále uvedl: „*Pokud by kasační stížnost byla podána v takto jednoznačné (čisté) podobě (jen proti výroku o nákladech řízení), musela by být pro nepřipustnost odmítnuta, byť by Nejvyšší správní soud seznal, že rozhodnutí krajského soudu o nákladech řízení není správné (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2004, č. j. 4 Ans 1/2004 – 53)*“.

[9] Ústavní soud ve své rozhodovací činnosti neshledal, že by uvedené ustanovení bylo rozporné s ústavním pořádkem: „*Kasační stížnost je toliko mimořádným opravným prostředkem, a proto jsou jak důvody kasační stížnosti, tak i její rozsah, vázány na nejzávažnější případy nezákonností. Mezi tyto případy nepatří dle vůle zákonodárce (ani dle přesvědčení Ústavního soudu) okruh uvedený právě v ustanovení § 104 odst. 2 soudního řádu správního. ... Vyloučení výroku o nákladech řízení z možnosti podat proti němu mimořádný opravný prostředek (v tomto případě kasační stížnost) není v českém právním řádu ojedinělé. Rovněž dovolání upravené občanským soudním řádem nelze podávat proti výroku o nákladech řízení, který má povahu usnesení. Zákon totiž dovolání připouští ve výslovně uvedených případech (§ 237 až 239) a jen z výslovně uvedených důvodů (§ 241a odst. 2 a 3). Náklady řízení nelze samostatným dovoláním napadnout. Ve vyloučení podat samostatnou kasační stížnost proti výroku o nákladech řízení nespátňuje Ústavní soud namítané porušení čl. 36 odst. 3 Listiny základních práv a svobod*“ (usnesení Ústavního soudu ze dne 5. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 264/07, obdobně též usnesení ze dne 21. 4. 2004, sp. zn. II. ÚS 1/04).

[10] Na výše uvedených závěrech nemění nic ani skutečnost, že městský soud označil nad rámec rozhodnutí žalobu jako předčasnou, neboť tato skutečnost neměla vliv na výrok o zastavení řízení či kasační stížností napadený výrok o nákladech řízení.

[11] Nejvyšší správní soud posuzoval v nedávné době několik kasačních stížností týkajících se obdobné procesní situace (tedy zastavení řízení o žalobě proti nečinnosti z důvodu jejího zpětvzetí pro pozdější chování žalovaného), které neshledal přípustnými, ačkoliv stěžovatelé kromě nákladového výroku formálně brojili též proti výroku o zastavení řízení (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 26. 3. 2020, č. j. 9 Afs 271/2018 – 52, a na něj navazující usnesení NSS ze dne 19. 5. 2020, č. j. 10 Afs 238/2019 – 24, či ze dne 15. 6. 2020, č. j. 4 Afs 362/2019 - 26). Ani v těchto procesně obdobných věcech nebyla založena přípustnost kasační stížnosti proti výroku o nákladech řízení.

[12] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že kasační stížnost směřuje pouze proti výroku III. usnesení, kterým městský soud rozhodl pouze o nákladech řízení, a je proto dle § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřipustná. Nejvyšší správní soud ji tudíž dle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl, aniž se dále zabýval samotnými kasačními námitkami.

pokračování

IV. Závěr a náklady řízení

[13] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., neboť žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. listopadu 2021

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu